

וישלח - קעה ע"ב

צרים לחתת מקום לרביות
העולם לאכל אותו ולא להנות
מןנו כלל.

רבי ייסא הזקן דרש, כי נגע בך,
ירך יעקב - כתוב פאן כי נגע בך,
וכתווב שם (במדבר יט) כל הנגע במת
בנפש האדם [טמא]. מה להלן
טמאה - אף פאן גם טמאה,
שטמא אותו מקום, ומ מקום טמא
אין לנו ולחטמו להנות ממנו כלל.
כל שכן באותו מקום שקרוב אותו צד
הטמאה, והתורה לא אמרה אלא
כי נגע, וכתווב ויגע בך ירכו, כמו
שנאמר שם וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא. ברוך הרחמן שנותן
 תורה לישראל לזכות בה בעולם
הזה ובעולם הבא, שכותוב (משליא)
אריך חיים בימיה בשמהלה עשר
 וכבוד.

וזהו עבר לפניהם וישתחוו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו.
רבי אלעזר פתח ואמר, (שםות לד) כי
לא תשתחווلال אחר כי ה' קנא
שמו. וכי יעקב, שהוא בחיר
האבות, שנחכר חלק שלם
לקודוש ברוך הוא, והוא התקרב
אליו יותר [ס"א ונשלם לעלה ולטה], איך
השתחווה לאותו עשו הרישע
שהוא בצד של אל אחר,DMI
שסוגד לו - סוגדلال אחר? אם
תאמר משום שאמרו, שועל
בשעתו השתחווה לו - לא כך,
שהרי עשו כמו אל אחר היה,
ויעקב לא ישתחווה לאותו צד
ולאותו חלק כלל.

(פתח רבי אבא ואמר), אלא כתוב
(שםואלא-א כה) ואמרתם מה לחי
ואתה שלום וביתך שלום וכל
אשר לך שלום. והרי נתבאר
שאסור [ל] להקדים שלום
לרשעים, וכיון שאסור, איך
מצאנו שדור אמר פטוק זה לנבל?

אשר לך שלום. וזה אמר דאסיר (ר"א לג' ליה) לאקדומי להו שלם

חיליה ותוקפיה (דף קעא ע"ב) ולא יכול
לאבאה לבני דיעקב. ועל דא לא בעין
למייב הדוכתא לברייתא דעתמא למייל לייה
ולא לאתאכלא כלל.

רבי ייסא סבא דרש, כי נגע בך ירכ
יעקב. כתיב הכא כי נגע בך, וכתיב
הtmp (במדבר יט) כל הנגע במת בנפש האדם
(טמא) וגורו. מה להלן מסאבא אוף הכא נמי
מסאבא, דסאייה ההוא אתר, ומאמיר מסאבא
ליית לנו (לאתפקנו) לאתנה מניה כלל, כל
שבן באתר דקריב ההוא סטר מסאבא,
ואורייתא לא קאמיר אלא כי נגע, וכתיב
וינגע בך ירכו, כמה דאת אמר, (במדבר יט) וכל
אשר יגע בו הטעמא יטמא, בריך רחמנא
דיהיב אוריתא לישראל למזבי בה בעולם
דין ובעלמא דאתי כמה דכתיב, (משליא) אריך
ימים בימינה בשמהלה עשר וכבוד.

זהו עבר לפניהם וישתחוו ארץ שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו. רבי
אלעזר פתח ואמר, (שםות לד) כי לא תשתחוו
לאל אחר כי יי קנא שמו. וכי יעקב דאייהו
שלימה דאבחן דאתביר חילקא שלימה
לקדשא בריך ההוא ואיהו אתביר לגביה
יתפיר, (ס"א ואשתיים לעילא ולטה) היך סגיד ליה
לההוא רשות דעתו דאייה בסטרא דאל
אחר, ומאן דסגיד ליה סגיד לאל אחר. אי
תימא בגין דאמרו תעלא בעדרניה סגיד ליה,
לאו הכא. דהא עשו כל אחר הוה, ויעקב
לא יסгод לההוא סטרא ולההוא חילקא
כלל.

(פתח רבי אבא ואמר) אלא כתיב, (שםואלא א כה) ואמרתם
פה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל
אשר לך שלום. וזה אמר דאסיר (ר"א לג' ליה)